

USNESENÍ

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 25. 2. 2025 v Praze odvolání obžalovaného **N. B.**, nar. xxx v xxx, xxx, státní příslušník xxx, t. č. ve výkonu vazby ve Vazební věznici xxx, proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 5. 12. 2024, č. j. 14 T 19/2024-643, a rozhodl

takto:

Podle § 256 tr. řádu se odvolání **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný xxx uznán vinným pod bodem 1) výroku o vině napadeného rozsudku zvláště závažným zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku a pod bodem 2) výroku o vině napadeného rozsudku zločinem podplacení podle § 332 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, jichž se měl dopustit tím, že

„1) od blíže nezjištěné doby, nejméně dne 19. 9. 2023 ve 20:58 hodin, v xxx, v ulici xxx, kde byl kontrolován blůdkou Policie ČR, u sebe v tašce přes rameno přechovával celkem:

- 10 ks igelitových sáčků s lištovým uzávěrem obsahujících bílou krystalickou látku a dle odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie bylo zjištěno, že v této bílé krystalické látce o hmotnosti 0,251 gramů netto, předložené ke zkoumání, byl zjištěn metamfetamin, s obsahem metamfetaminu base pod 1%, kdy vzhledem k množství nebylo možné stanovit hmotnost metamfetaminu base a dále bylo předloženo 47,74 gramů netto bílo-béžové krystalické látky, ve které byla zjištěna přítomnost metamfetaminu a ketaminu, kdy obsah metamfetaminu byl stanoven v koncentraci 62,6 % hmotnostních metamfetaminu base, což vzhledem k celkové hmotnosti činí 29,891 gramů metamfetaminu base,

- 6 ks igelitových sáčků s lištovým uzávěrem obsahujících hnědou krystalickou látku, a odborným vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví chemie, bylo zjištěno že předložená hnědá práškovitá látka obsahuje heroin, doprovázený dalšími typickými opiátovými alkaloidy, o celkové hmotnosti 8,805 gramů, v čemž byl stanoven obsah heroinu base v koncentraci 10,0 % hmotnostních, což v přepočtu na celkové množství představuje 0,880 gramů heroinu base,

- 1 ks igelitového sáčku s lištovým uzávěrem obsahující 4 papírové čtverečky s motivem oka, a odborným vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví chemie, bylo zjištěno, že přeložené papírky (tripy) o celkové hmotnosti 0,067 gramů obsahují LSD-25 (lysergid),

- 1 ks igelitového sáčku s lištovým uzávěrem obsahující bílou krystalickou látku, a odborným vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví chemie, bylo zjištěno, že předložená bílá krystalická látka o celkové hmotnosti 5,910 gramů obsahuje metamfetamin, ve které byl stanoven obsah metamfetaminu base 49,0 % hmotnostních, což v přepočtu na celkové množství činí 2,895 gramů metamfetaminu base,

- dále pak sáček s obsahem obalového materiálu, digitální váhu stříbrné barvy, 6 ks mobilních telefonů a finanční hotovost ve výši 918 600 Kč, 131 USD, 4280 EUR,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. D.

kdy návykové látky přechovával se záměrem následné distribuce dalším blíže neurčeným osobám, zejména s ohledem na povahu přechovávaných látek, jíž si byl dobře vědom, a množství vysoce přesahující spotřebu jednotlivce, především u pervitinu, obalový materiál a digitální váhy a dále pak konverzaci v podobě zpráv vedenou mezi obžalovaným a různými osobami zjištěnou vyhodnocením mobilních telefonů zajištěných u obžalovaného, která je vedena způsobem typickým mezi dealerem návykových látek a jeho odběratelem,

kdy metamfetamin (farmaceuticky pervitin), (1-Fenyl-2-(methylamino) propan, C₁₀H₁₅N, CAS 537-46-2) je uveden v příloze č. 5 k nařízení vlády č. 463/2013 (§ 44c odst. 1 zák. č. 167/1998 Sb.) jako psychotropní látka, ketamin ((2R,S)-2-(2-chlorfenyl)-2-(methylamino)cyclohexan-1-on, C₁₃H₁₆ClNO, CAS 6740-88-1) je uveden jako psychotropní látka v příloze č. 7 k nařízení vlády č. 463/2013 Sb. o seznamech návykových látek, v souladu s § 44c odst. 1 zákona č. 167/1998 Sb., heroin (3,6-O-Diacetylmorfin, C₂₁H₂₃NO₅, CAS 561-27-3) je uveden jako omamná látka v příloze k nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, v souladu s § 44c odst. 1 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, ve znění pozdějších předpisů,

LSD-25 (lysergid) (diethylamid kyseliny d-lysergové) je uveden jako psychotropní látka v seznamu č. 4 k nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, v souladu s § 44c odst. 1 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, ve znění pozdějších předpisů,

a tohoto jednání se dopustil s vědomím toho, že nedisponuje oprávněním jakkoliv nakládat s omamnými a psychotropními látkami a jednal tak v rozporu s ust. § 3 odst. 2 a ust. § 4 zák. č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, ve znění pozdějších předpisů,

a také přesto, že byl za zvlášť závažný zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku odsouzen rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 23. 03. 2021 sp. zn. 37 T 14/2021, který nabyl právní moci dne 23. 03. 2021, k nepodmíněnému trestu odnětí svobody ve výměře 24 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou, který vykonal dne 01. 07. 2022, a k trestu propadnutí věci, který vykonal dne 24. 03. 2021,

2) dne 19. 9. 2023 ve 22:09 hodin v Praze 3, Lipanská 16, v prostorách Místního oddělení Žižkov, kam byl převezen hlídkou Policie ČR jako osoba omezená na osobní svobodě pro podezření ze spáchání trestné činnosti popsané pod bodem 1) obžaloby, uvedl službu konající hlídce ve složení prap. J. B., oěč: xxx a pprap. N. M., oěč: xxx, že "by potřeboval pomoc", poté ukázal na balíčky peněz, které měl v době zadržení u sebe, a hlídce dále sdělil, že jim dá 600 000 Kč, které byly na místě v tašce zajištěné u obžalovaného, když jej hlídka pustí, aby neměl problémy, přičemž když hlídka úplatek nepřijala a upozornila ho na protiprávnost takového jednání, tak tuto částku navýšil o dalších 100 000 Kč nebo 150 000 Kč, které měl v další taštičce."

2. Za toto jednání byl obžalovanému podle § 283 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 7 let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 70 odst. 1 tr. zákoníku byl obžalovanému dále uložen trest propadnutí věci spočívající v propadnutí finanční hotovosti v celkové výši 918 600 Kč, 131 USD a 4 280 EUR, a to včetně 1 kusu poškozené bankovky v nominální hodnotě 1 USD, 1 kusu poškozené bankovky v nominální hodnotě 5 EUR a 1 kusu poškozené bankovky v nominální hodnotě 10 EUR, které jsou přílohou spisového materiálu. Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl obžalovanému uložen i trest propadnutí věci spočívající v propadnutí:
 - 1 kusu digitální váhy stříbrné barvy,
 - 1 kusu mobilního telefonu XIAOMI REDMI 8A, vč. SIM karty T-Mobile,
 - 1 kusu mobilního telefonu IPHONE 11 PRO MAX, IMEI xxx, vč. SIM karty Vodafone,
 - 1 kusu mobilního telefonu SAMSUNG GALAXY M52, IMEI xxx, xxx,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. D.

- 1 kusu mobilního telefonu ONEPLUS NORDCE, model EB2103,
 - 1 kusu mobilního telefonu SAMSUNG GALAXY S32 ULTRA, výr. číslo xxx, xxx, tel. č. xxx, xxx,
 - 1 kusu mobilního telefonu VIVO Y21S, výr. číslo xxx, xxx, tel. č. xxx, xxx,
 - papírové krabice s obsahem většího množství obalového materiálu (igelitových sáčků různých velikostí s lištovým uzávěrem)
 - 44 gramů metamfetaminu,
 - 7,868 gramů heroinu,
 - 5,471 gramů metamfetaminu,
 - 3,594 gramů směsi bez omamných a psychotropních látek,
 - 167,357 gramů dimethylsulfonu bez omamných a psychotropních látek.
3. Obžalovaný podal proti všem výrokům tohoto rozsudku v zákonné lhůtě prostřednictvím svého obhájce odvolání, ve kterém namítá, že napadený rozsudek je nesprávný a nepřezkoumatelný a že soud prvního stupně nesprávně zjistil skutkový stav, nesprávně právně jej posoudil a v řízení byly porušeny procesní předpisy. Obžalovaný se rovněž domnívá, že některé skutečnosti uvedené v napadeném rozsudku neodpovídají průběhu hlavního líčení, soudem prvního stupně nebylo postupováno v souladu s § 2 odst. 5 tr. řádu a § 2 odst. 6 tr. řádu a tento nesprávně použil zásadu volného hodnocení důkazů. Skutková zjištění soudu prvního stupně obžalovaný považuje za v rozporu s provedeným dokazováním. Obžalovaný také tvrdí, že napadený rozsudek není v souladu s požadavky ustanovení § 125 odst. 1 tr. řádu a označuje jej za recyklát podané obžaloby. Rovněž je přesvědčen, že byla porušena zásada presumpce neviny, ke které se vyslovil Ústavní soud například ve svém nálezu ze dne 23. 9. 2008, sp. zn. I. ÚS 910/07. K výroku o vině pod bodem 1) napadeného rozsudku obžalovaný namítá, že neodpovídá provedenému dokazováním. Z výsledku obžalovaného totiž bylo zjištěno, že je dlouhodobým konzumentem návykových látek, přičemž návykové látky, které měl v rozhodnou dobu u sebe, byly pro jeho potřebu. Skutečnost, že zajištěné návykové látky svým množstvím přesahovaly jednotlivou uživatelskou dávku podle obžalovaného neznámá, že osoba, která je jejich dlouhodobým uživatelem, by je nemohla držet pro vlastní potřebu. Závěr soudu prvního stupně, že předmětné látky měly být drženy pro jiného, není podle obžalovaného podporován svědeckými výpověďmi. Co se dále týče zajištěných mobilních telefonů a v nich obsažené komunikace obžalovaný namítá, že nebyly činěny úkony podle § 88 tr. řádu a ve věci nebyl za účelem odborného zajištění dat příbrán znalec z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika. Podle obžalovaného nelze z jeho komunikace s jinými osobami učinit závěr, že došlo k naplnění všech znaků skutkové podstaty trestného činu podle § 283 tr. zákoníku. Závěry soudu prvního stupně v tomto směru obžalovaný označuje za spekulace pramenící z jeho trestní minulosti. Je také přesvědčen, že neexistuje ucelený řetězec nepřímých důkazů, který by svědčil o jeho vině. Skutečnost, že měl držet více sáčků, váhy i látku, která v praxi bývá užívána k ředění omamných a psychotropních látek, podle obžalovaného nemusí nutně svědčit o jeho úmyslu distribuovat tyto látky jinému. Ke skutku pod bodem 2) výroku o vině napadeného rozsudku obžalovaný namítá, že jeho jednání nesměřovalo k naplnění skutkové podstaty podle § 332 tr. zákoníku. Výsledky policistů obžalovaný nepovažuje za konzistentní a namítá, že z jejich obsahu je patrná snaha o kriminalizaci jeho jednání. Dále tvrdí, že ačkoli bylo zjištěno, že je cizím státním příslušníkem, nedostalo se mu poučení cizího státního příslušníka a nebyl příbrán tlumočník, a to již v době, kdy byl obžalovaný v postavení zadrženého. Z kamerových záznamů je podle obžalovaného patrný zmatek na policejní služebně jakož i to, že obžalovaný s policisty komunikuje zmateně a špatnou češtinou. O pořízení kamerového záznamu, jehož kvalita je špatná, nebyl obžalovaný poučen. Z projevu obžalovaného při zadržení je rovněž podle jeho tvrzení zřejmé, že byl pod vlivem návykových látek. Přesto však nebyl zkoumán znalcem z oboru psychiatrie. Obžalovaný má také za to, že výsledkem svědka S. bylo prokázáno, že tento předal obžalovanému finanční

Shodu s prvopisem potvrzuje J. D.

prostředky i účel této transakce. Jiní svědci přitom nemusí mít povědomí o tom, jakým způsobem měl svědek finanční prostředky naspořit. Obžalovaný je přesvědčen, že nebylo prokázáno, že výpověď tohoto svědka by byla lživá nebo účelová. Uložené tresty obžalovaný považuje za nezákonné a nepřiměřeně přísné a má za to, že došlo k porušení zásady dvojího přičítání, neboť jeho recidivní jednání je obsaženo v příslušné skutkové podstatě trestného činu podle § 283 odst. 2 tr. zákoníku. K uložení trestu propadnutí zajištěné peněžitě částky nebyly podle obžalovaného splněny podmínky. Nebylo totiž vyvráceno, že by předmětná peněžitá částka nemohla být obžalovanému svěřena svědkem S. Obžalovaný se domnívá, že napadeným rozsudkem bylo zasaženo do práv třetí osoby, neboť trestem propadnutí věci může být postižen toliko pachatel trestné činnosti, nikoli osoba trestně neodpovědná. Obžalovaný proto navrhuje, aby Městský soud v Praze jako soud odvolací napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

4. Odvolací soud z podnětu podaného odvolání přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání, jakož i správnost postupu v řízení, které mu předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad, a dospěl k závěru, že odvolání obžalovaného není důvodné.
5. V přípravném řízení, ani v řízení před soudem odvolací soud nezjistil žádnou podstatnou vadu řízení ve smyslu § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu. Právo obžalovaného na obhajobu bylo zcela zachováno.
6. Pokud jde o skutková zjištění soudu prvního stupně, jsou naprosto správná a úplná a mají nezbytnou míru přesvědčivosti a koherence. Plně odpovídají výsledkům provedeného dokazování. Soud prvního stupně provedl všechny potřebné a dostupné důkazy v souladu s § 2 odst. 5 tr. řádu a ty pak hodnotil tak, jak mu ukládá § 2 odst. 6 tr. řádu, tedy nejen jednotlivě, ale i ve vzájemných souvislostech s přihlédnutím ke všemu, co vyšlo v řízení najevo. V tomto směru je nutné upozornit, že proces hodnocení důkazů je doménou soudu prvního stupně, nikoli věci vlastní hodnotící úvahy soudu odvolacího, ostatně když samotné důkazy jsou prováděny před soudem prvního stupně. Odvolací soud do tohoto procesu může vstupovat pouze ojediněle, a to v případech, kdy ve věci provedené důkazy soudem prvního stupně nejsou hodnoceny v souladu s tr. řádem.
7. Soud prvního stupně jednotlivé úvahy a hodnocení důkazů, a to zejména výpověď obžalovaného, svědků a řadu listinných důkazů promítl do písemného odůvodnění napadeného rozsudku. Způsob hodnocení důkazů odpovídá zásadám logického uvažování. V hodnocení důkazů provedeném soudem prvního stupně nebyla v projednávané věci uplatňována libovůle a důkazy nebyly nijak překrucovány. Odvolací soud tak neshledal žádné výhrady, na základě kterých by mohl a měl vstoupit do závěru soudu prvního stupně, neboť odůvodnění napadeného rozsudku je přesvědčivé a srozumitelné.
8. Odvolací soud přezkoumáním projednávané věci shledal, že obdobné námitky jako v odvolání obžalovaný uplatnil již v řízení před soudem prvního stupně. Jde tak v podstatě pouze o opakování obhajoby, se kterou se již vypořádal soud prvního stupně v napadeném rozsudku. Obžalovaný ve svém odvolání pouze napadá skutková zjištění, která soud prvního stupně ve věci učinil, na základě vlastního hodnocení důkazů nabízí svoji verzi skutkového děje a domáhá se toho, aby byly skutky, pro které je stíhán, posouzeny jiným způsobem. Činí-li tedy obžalovaný kroky ke zpochybnění skutkových závěrů soudu prvního stupně, a právě z toho dovozuje vadnost právního posouzení skutku, je nutno zdůraznit, že jde o námitky irelevantní. Právo na spravedlivý proces ve smyslu čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod totiž není možno vykládat tak, že garantuje úspěch v řízení či zaručuje právo na rozhodnutí, jež odpovídá představám obviněného (viz usnesení Ústavního soudu ze dne 4. 5. 2005, sp. zn. II. ÚS 681/04).

9. V projednávané věci je nesporné, že obžalovaný u sebe v rozhodnou dobu přechovával návykové látky specifikované ve výroku napadeného rozsudku. Tvrdí-li obžalovaný, že návykové látky přechovával pro vlastní potřebu, a to i přesto, že množství návykových látek, které u něho byly zajištěny, mnohonásobně přesahuje obvyklou spotřebu jednotlivce, byly jeho námitky v tomto směru soudem prvního stupně zcela vyvráceny. Soud prvního stupně v projednávané věci shromáždil dostatečné množství důkazů, jak je shora uvedeno, které tvoří ucelený, spojitý a na sebe navzájem navazující řetězec a ve svém důsledku vylučují jakoukoliv pochybnost o vině obžalovaného a zcela jej usvědčují. Zejména se tedy jedná o velké množství návykových látek, které obžalovaný přechovával, a komunikaci prostřednictvím textových zpráv mezi obžalovaným a různými osobami zjištěnou z několika mobilních telefonů, které měl obžalovaný rovněž u sebe, a která v obsahu zastírajíc pravý důvod textových zpráv odpovídá způsobu charakteristickému pro dealera návykových látek a jeho odběratele, jak podrobně rozvedl soud prvního stupně v bodě 21 a násl. odůvodnění napadeného rozsudku. Nadto bylo při domovní prohlídce v bytě, který obžalovaný užíval, zajištěno větší množství transparentních sáčků s přítlačnou lištou, které jsou rozměrem i typem shodné s těmi, které byly zajištěny v době zadržení přímo u obžalovaného. Obžalovaný měl u sebe rovněž v době zadržení finanční hotovost v celkové výši 918 600 Kč, 131 USD a 4 280 EUR, jejíž obžalovaným tvrzený původ, tedy že měl v úmyslu koupit provozovnu kebabu, byl soudem prvního stupně také spolehlivě vyvrácen. Závěr o vlastnictví návykových látek a jejich následné distribuci potvrzuje rovněž logika věci, neboť je prakticky vyloučené, že by obžalovaný přechovával množství návykových látek přesahující potřebu jednotlivce pro vlastní potřebu, namísto toho, aby je měl ukryté na bezpečném místě. Nadto obžalovaný ani své zjevně účelové tvrzení, že předmětné návykové látky nakoupil výhodně do zásoby, nijak nekonkretizoval. Ze soudem prvního stupně provedených důkazů je tak zcela zjevné, že obžalovaný přechovával návykové látky nikoli pro sebe a vlastní potřebu, jak tvrdí, nýbrž jednoznačně za účelem jejich další distribuce. Skutek pod bodem 1) výroku o vině napadeného rozsudku soud prvního stupně i správně kvalifikoval v souladu s příslušnými ustanoveními hmotného práva jako zvlášť závažný zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku.
10. Namítá-li obžalovaný ohledně zajištěné komunikace, že soudem prvního stupně nebylo postupováno v souladu s § 88 tr. řádu a za účelem odborného zajištění dat nebyl přibrán znalec z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika, odvolací soud konstatuje, že z průběhu celého trestního řízení potřeba postupu podle § 88 tr. řádu, případně znaleckého zkoumání, neplyne. U všech zajištěných mobilních telefonů byla pořízena fotodokumentace zasílaných zpráv, přičemž posouzení povahy jejich obsahu je věcí hodnotící úvahy soudu prvního stupně, nikoliv znaleckého zkoumání.
11. Odvolací soud se ztotožňuje i se závěrem soudu prvního stupně, že obžalovaný svým jednáním specifikovaným pod bodem 2) výroku o vině naplnil veškeré znaky skutkové podstaty zločinu podplacení podle § 332 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku. Vina obžalovaného byla v tomto směru prokázána dvěma svědky – příslušníky Policie ČR – jejichž výpovědi jsou zcela konzistentní a korespondují i se záznamem ze služební kamery svědka J. B. Namítá-li obžalovaný, že o pořizování kamerového záznamu nebyl službu konající hlídkou informován, odvolací soud uvádí, že příslušník policie je oprávněn záznamy podle § 62 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, pořizovat na záznamová zařízení bez souhlasu. Další odvolací námitky obžalovaného, že k úkonům přípravného řízení nebyl přibrán tlumočník a jako cizímu státnímu příslušníkovi se mu nedostalo příslušného poučení odvolací soud konstatuje, že z úředního záznamu o podání vysvětlení ze dne 20. 9. 2023 se podává, že obžalovaný výslovně uvedl, že česky rozumí a tlumočnicka nežadá. Nadto je i z projevu obžalovaného při veřejném zasedání před odvolacím soudem zjevné, že český jazyk dostatečně ovládá, přičemž služeb přítomného tlumočnicka prakticky nevyužil. Z poučení obžalovaného

Shodu s prvopisem potvrzuje J. D.

jako zadržené osoby ze dne 20. 9. 2023 a z poučení obžalovaného jako obviněného ze dne 21. 9. 2023 je zjevné, že se mu jako státnímu příslušníkovi cizího státu dostalo i příslušného poučení. Jeho námitky tak lze označit za zcela účelové.

12. Z podnětu podaného odvolání přezkoumal odvolací soud i výrok o uložených trestech. Soud prvního stupně řádně zkoumal podmínky rozhodné pro ukládání druhu trestu i jeho konkrétní výše a podrobně v odůvodnění napadeného rozsudku rozvedl úvahy, na jejichž základě dospěl k závěru o uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody, jakož i trestů propadnutí věci. Podle § 283 odst. 2 tr. zákoníku byl obžalovaný ohrožen uložením trestu odnětí svobody na 2 léta až 10 let. Soud prvního stupně přitom správně ukládal ve smyslu § 43 odst. 1 tr. zákoníku trest úhrnný. Uložený úhrnný trest odnětí svobody v trvání 7 let odvolací soud považuje vzhledem k četné recidivě obžalovaného za zcela adekvátní a dostatečný k tomu, aby si obžalovaný uvědomil protiprávnost svého jednání. Obžalovaný má v opisu z evidence rejstříku trestů evidováno celkem 5 záznamů, přičemž byl opakovaně soudně trestán zejména pro drogovou trestnou činnost a naposledy vykonal trest odnětí svobody ve výměře 24 měsíců, který mu byl uložen rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 23. 3. 2021, sp. zn. 37 T 14/2021, který nabyl právní moci dne 23. 3. 2021, dne 1. 7. 2022. Opakovaně soudně trestán byl dva měsíce po svém propuštění, a to dne 2. 9. 2022 rozsudkem Okresního soudu v Sokolově sp. zn. 6 T 54/2022, v právní moci dne 2. 9. 2022, kterým mu byl uložen mimo jiné peněžitý trest v celkové výši 40 000 Kč. Uložený úhrnný trest odnětí svobody v trvání 7 let je tedy podle odvolacího soudu přiměřený povaze a závažnosti spáchaného zvláště závažného zločinu a zločinu i osobním poměrům obžalovaného a odvolací soud jej považuje za dostatečně represivní a dostačující k naplnění sledovaného výchovného cíle.
13. Správnými shledal odvolací soud i výrok o trestu propadnutí věci spočívající v propadnutí finanční hotovosti, neboť se jednalo o věc, která je bezprostředním výnosem z trestné činnosti i trest propadnutí věci specifikovaný pod bodem 2 tohoto usnesení a ve výroku o trestu napadeného rozsudku, neboť se jednalo o věci, které byly nástrojem trestné činnosti.
14. Z hlediska principu proporcionality trestní represe se tak podle názoru odvolacího soudu jedná o tresty nijak nevybočující, neboť nejsou extrémně přísnými či zjevně nespravedlivými, a to zejména s ohledem na charakter trestné činnosti obžalovaného a její společenskou škodlivost. Odvolací soud tedy neshledal žádný důvod, který by jeho zásah do výroku o trestu opodstatňoval. Zároveň v této souvislosti připomíná, že do výroku o trestu může zasáhnout pouze pokud by byl uložený trest nepřiměřený a byl tak uložen v rozporu se zákonem. Míněno nepřiměřeným nejen k zákonem stanovené trestní sazbě, ale obecně i k obdobným případům rozhodovaných v soudní praxi, čímž by došlo k zjevné nespravedlnosti. Z obou hledisek však nelze s ohledem na výše uvedené skutečnosti k takovému závěru dospět.
15. Soud prvního stupně při svém rozhodování postupoval zcela v souladu s tr. zákoníkem a své úvahy dostatečným způsobem odůvodnil v písemném vyhotovení rozsudku. Napadený rozsudek tedy odvolací soud shledal správným a nezpochybnitelným a odvolání obžalovaného jako nedůvodné podle § 256 tr. řádu zamítl.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není přípustný další řádný opravný prostředek. Lze však proti němu podat ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení dovolání prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni (§ 265e tr. řádu). O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud (§ 265c tr. řádu). Právo podat dovolání přísluší nejvyššímu státnímu zástupci na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost, kteréhokoliv výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje J. D.

soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr. řádu). Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce (§ 265d odst. 2 tr. řádu). V dovolání musí vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. řádu) být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů odvolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Praha 25. 2. 2025

JUDr. Libor Vávra, v.r.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. D.